

Het blauwe philipsgebouw, VH, waar meneer frits zijn kantoor had, op de bovenste etage op de hoek aan de boschdijk rechtsboven, en wat zo spectaculair mislukt gesloopt is, ken ik goed

Ik heb bij philips van 1967 tot 1969 bij de technischdienst gewerkt,

Ik deed daar toen met nog twee oudere collega's onderhoud aan de verlichting in alle gebouwen op strijp S, strijp R, strijp T, en in acht de magazijnen.

op al die complexen ben ik in alle hoeken en gaatjes waar ook maar een lampje hing geweest om deze te vervangen of de verlichting te repareren, men noemde ons ook wel eens "de lampenisten" ach het beestje moet een naam hebben, elke lamp en TL-buis werdt na een brandtijd van ongeveer 5000 uur vernieuwd, en als we alle complexen hadden gedaan, dan konden we weer van voor af aan beginnen, we hadden een klein magazijn op strijp R, waar alle benodigde TL buizen en lampen lagen, in gebouw RAF meteen na de garage. Dit wetende, gaan we Terug naar gebouw VH

Gebouw VH, was een mooi blauw gebouw met 14 verdiepingen

1^e en 2^e en 3^e verdieping waren gewoon kantoortjes, niks bijzonders, waar mensen al dan niet heel druk aan het werk waren, en die soms kwaad werden als wij met onze kamersteiger het kantoortje binnenreden, na op de deur geklopt te hebben natuurlijk, want dan moesten ze van de stoel af, en dat deden sommige niet zo graag, en dan konden wij niet bij die verlichting komen, Maar daar hadden wij een trukje voor, was er iemand niet bereid om even op te staan, dan gingen we naar het volgende kantoor, met de mededeling "tot volgend jaar", dan stonden ze toch wel op, maar toch nog met het nodige commentaar, want stel dat de verlichting kapot ging, dit lukte 8 van de 10 keer. Maar toch waren er in het gebouw 3 kantoortjes die niet mee werkten, die zeiden kom maar terug na onze werktijd, omdat zij niet op wilden staan, moesten wij maar na werktijd terug komen, mooi niet, die verlichtingen zijn ook niet door ons vernieuwd. Maar er werdt wel melding van gemaakt bij onze chef van de technischdienst. We deden een afdeling per dag, inclusief de aanvoer van de TL-buizen en lampen, en als we een kantoortje klaar gedaan hadden, dan leverde dat meteen 30 tot 40% meer licht op, als zowel het afvoeren van al het verpakkingsmateriaal en oude TL-buizen, het was een heel gesleep allemaal. En dat deden met de lift.

De 4^e etage was anders, dat was de geheime afdeling zogenoemd omdat daar allemaal geheime dingen werden uitgevogeld. Maar daar kwam je zomaar niet binnen. Op die afdeling zat namelijk iemand van de bewaking. Achter een bureau, die zag je meteen zitten als je de lift uit kwam en je de afdeling opwilde. dan moest je tekenen, naam, adres, en salarisnr, en die man vulde de tijd in en wij zette dan daar weer een handtekening bij. als je van de afdeling moest om wat te halen, of een sanitaire stop moest maken, dan moest je je uitschrijven, en als je terug kwam moest je je weer inschrijven. En zo reden wij ook daar rond met onze kamersteiger. de kluizen op sommige kantoortjes stonden wijd open, en de tech tekeningen lagen open en blood op het bureau.

De rest van al die etages was niks bijzonders, gewoon kantoortjes, waar volgens ons (we deden dit met drie man) mensen hard aan het werk waren, er zaten mensen bij met de voeten op het bureau, en die de krant lazen met een kop koffie en een cigaret erbij, en werknemers die voor het raam stonden met een

sigaar en koffie in de hand naar buiten te kijken. En er waren er die druk met elkaar stonden te praten, die verschoten toen wij op de deur klopte, en binnen gingen met onze kamersteiger, en zij het kommentaar gaven van “ moet dat NOU?” ja dat moet nou. Of hetgeen wat zij deden onder werken viel was ons niet bekend, daar we niet wisten wat er in dit gebouw nou eigenlijk gedaan werd.

Toen kwam de etage van meneer frits aan de beurt, ook zijn kantoortje moest er aan geloven. Dit was het heilige der heilige, als je daar mocht komen had je het ver geschupt. Dus wij ook (hahaha).

Het kantoortje had (wat mij nog een beetje bijhangt) blauwe vloerbedekking, met een ronde tafel met 2 fauteuils.

En een half rond bureau met een stuk of 5 monitors erin verwerkt, die op het moment dat wij daar aan het werk waren niet aan stonden., Een paar telefoons in het bureau verwerkt. Een paar drukknoppen er langs verwerkt aan de rechterkant, Met wat , kantoorspulletjes, En verder niks bijzonders. Meneer frits was niet aanwezig.

Daarnaast was het kantoor van zijn secretaresse , daar werd ook alles vernieuwd, een leuke 35 jarige (schat ik zo) donker harige dame, waar we nog even op haar kantoor hebben staan praten, ze wilden weten wat we eigenlijk aan het doen waren, en waarom , ze vond het leuk dat wij overal kwamen , en mochten komen, we vertelde haar nog een paar leuke anecdotes over wat we zo mee maakten. Waar hartelijk om gelachen werd. zo zie je nog eens wat zij ze. Ze moest eens weten wat we die dag nog allemaal zagen (en dat zal ze zeker voor een gedeelte wel geweten hebben)

toen hadden we nog 2 gewone kantoortjes . en daarnaast , ik opende de deur en mijn ogen vielen bijna uit mij hoofd, van hetgeen wat ik daar zag. Niet normaal ,Ik zag daar veel voorwerpen van goud en zilver. Het bleek de cadeaukamer te zijn vertelde men mij later, wat ik zag waren voorwerpen zoals schalen en kommen, dolken van goud en zilver in een prachtige met edelstenen ingelegde schede, en nog meer van deze voorwerpen. Beeltjes, hoofdjes, Uit bijna alle landen. Maar wat ik ook zag waren langwerpige lijsten met cineese karakters in rood(bloed) en zwart koraal. Hoogglans gepolijst. Het hele kamertje (kantoortje) stond vol. Alles netjes uitgesteld, Het waren geschenken van buitenlandse gasten die bij philips op bezoek kwamen en een cadeautje meenamen voor de gastheer. Als je alles wilde zien dan was je een halvedag kwijt. Het was bijna allemaal (blad)goud en zilver wat je zag. Ook hier werd de verlichting vernieuwd , want daar kwamen we voor.

“MAAR” en nu komt het, de hele afdeling rook een beetje naar kruitnagel, nou zal je vragen kruitnagel ? ja klopt. Op de gang stond (en dat is mij altijd bijgebleven) een V.O.C schip, op een tafeltje tegen de muur, met vol tuiage ,met kanonnen en touwen op het dek, helemaal compleet ,gemaakt tot in perfectie, van kruitnagel onder een langwerpige glazen stolp. een V.O.C schip gemaakt van kruitnagel, hoe lang ben je daar niet mee bezig?. Ik denk dat het iets van 400mm lang was. Dit was zo geweldig mooi gemaakt ,dat je het nooit meer vergeet. Wat een geduld moet je hebben om elk kruitnageltje aan een draadje te rijgen. Om daar een schip van te maken, Dat is pas monnikenwerk.

Een of twee kantoortjes verder was een kantine van 3 kantoortjes groot. Dat was het eerste werk waar we s'morgens weer aan moesten beginnen. We hadden er al een keer binnen gekeken tegen einde werktijd om te zien wat we nodig hadden de volgende dag. Het was een mooie kantine , netjes en verzorgd, niks mis mee

We zegde tegen elkaar , hier zijn we vlug klaar morgen. De volgende morgen waren we al om half 8 op de afdeling met onze spullen , 2 dozen TL-buizen, 2 lege dozen om de verwijderde buizen in te doen , en lampen en fittingen voor de andere verlichting, en onze kamersteiger. We klopten op de deur , geen antwoord, nogmaals geklopt, geen reactie, toen liepen we gewoon naar binnen. Toen we de deur opende wisten we niet wat we zagen, jonge, jonge, wat een ravage, hier was een bom ontploft of, de terminator was even langs gekomen Verschillende dure flessen wijn lagen kapotgeslagen, en enkele geopend ondersteboven in de prullenbak, en over de vloer. de glazen Waren kapot gegooit tegen de muur, de wijn was over de tafels gegoten , De bami lag verspruit over de tafel, en tegen de muur gegooit. lepels , vorken , en messen lagen over de vloer. Het was een ravage. De wijn sopte onder onze schoenen in de vloerbedekking op sommige plaatsen

Wij moesten over alles heen stappen , de wielletjes van de kamersteiger reed over de bami en nasi heen en plette het in de vloerbedekking. We keken elkaar aan , en we vermoede al wat er aan de hand was geweest, maar we zijden niks. Plotseling vloog er een deur open, nl die van de aangrenzende keuken, en een sheffin vloog de kantine in, en riep verbaast en kwaad, wat doen julle hier, we heeft gezegt dat jullie hier binnen mochten, "ER UIT" riep ze, kom maar terug als we klaar zijn. Toen begon ze te dreigen , jullie houden je mond over hetgeen wat je hier gezien hebt, want anders zorg ik persoonlijk dat je ontslagen wordt, en ik wil jullie naam en salarisnummer hebben. Wat we natuurlijk niet gaven, komop zeg, we deden gewoon ons werk. Dit was een fout van haar , had ze het maar eerder op moeten ruimen, het was zeker te laat geworden de vorige avond. "ERUIT" riep ze nog hart. Ze wist toch dat we daar aan het werk waren, daar had ze rekening mee moeten houden, ze had zeker wat anders aan haar hoofd. We namen onze spullen en we gingen naar het kantoortje erlangs. We hebben ons kapot gelachen, we hadden nog nooit iemand zo kwaad gezien, en we probeerde onderling te raden wat er aan de hand was geweest. hier waren we dus NIET vlug klaar. Later in de middag mochten we ons werk daar afmaken, de kantine was weer door een ringetje te halen. Alsof er niks gebeurd was , tijdens het vernieuwen van de verlichting liet ze zich niet meer zien, toen we klaar waren ruimde wij onze rommel op , trokken de deur dicht ,en we hebben er nooit niks meer van gehoord. De volgende twee kantoortjes waren niks bijzonders

En zo kwam de kant aan de pieter zeemanstraat aan de beurt.

De eerst drie kantoortjes ook niks bijzonders, gewoon kantoortjes. Tot dat we de deur van het 3de kantoortje opende, toen sloeg ik bijna stijl achterover, voor de tweede keer , Dit had ik nooit maar dan ook nooit verwacht zelf niet in mijn dromen. Ik ging terug in de tijd (figuurlijk gesproken dan) dit kantoortje ik mag gerust zeggen "een oud hollandse kamer" was ingericht in 17de eeuwse stijl . als ik voor mij keek zat ik de 17de eeuw , als ik me omdraaide zat ik weer in 20ste eeuw. De kamer was helemaal ingericht in die oude stijl, met open schouw waar de ketel aan de ketting hing, de schouw was helemaal bewerkt met delfs blauwe

tegels. Met aan de linker en rechter kant een luie zetel. aan de muur hing een schilderij waarvan ik de hoogte schat van bijna een meter en ,90 cm breed, met een goud kleurige lijst. (ik weet niet wie de schilder was, ik was, gewoon verbluft.) met daarop een afbeelding van een spaanse soldaat in 17de eeuwse kleding met een hoge koperen punt helm op, en zijn handen ruste op de pommel van zijn zwaard voor zijn borst , en zijn armen waren zijwaards gesprijd. Verder hingen er nog kleinere schilderijen, ook juweeltjes, in het midden van de kamer stont een hoge lessenaar met daarop een boek uit de middeleeuwen, open geslagen, ik denk dat, dat boek een vierkante meter was. Elke letter in dat boek was getekend en ingekleurd en het waren dikke vellen (papier) of perkament, ik weet niet van wie het was of wat er in stond. Maar Het zag er puntgaaf uit , ik durfde niks aan te raken , ik was bang dat ik iets zou beschadigen , verder stonden er nog 2 grote antieke werelddollen. Die recentelijk nog zijn verkocht. Ook hier hebben we de verlichting vernieuwd op de toppen van onze tenen. Dus in deze oud hollandse kamer zocht meneer frits zijn rust. In de 17de eeuw bestond philips niet , dat was pas rust voor hem.

Ook in de grote kantine, op de begane grond ,en in de keuken hebben we ook de verlichting totaal vernieuwd, daar troffen we vrolijke en hartelijke dames aan, die ons graag zagen komen , want ze vonden dat de verlichting wel vernieuwd moest worden omdat daar veschillende lampen en TL-buizen kapot waren, in de keuken en de kantine. Die anderhalve week die we in hun gezelschap door brachten waren gezellig en leuk. We werden verwend met goede koffie, vers gezet, niet uit de automaat, het koffiebonnetje van 15 cent mochten we houden ,en werd flink gewerkt , maar ook hadden we tijd voor een praatje tussendoor, over het werk , dat we het zo warm haddden toen we boven in de glasfabriek in een ander gebouw moesten werken , en dat we ook op de kartonage waren geweest boven die giga grote en lange maschiene waar karton mee werd gemaakt, en dat we na VH naar gebouw VB moesten, en af en toe een picante mop, en verhalen van wat we gedaan hadden in het weekend, en waar ik opstap gingen, het is weer "IK", dat komt omdat mijn twee collegas al beide in de 40 waren en getrouwd . en ik was 18 jaar. En werdt ook wel een beetje voor de gek gehouden door de dames. Maar dat was wel leuk. Het was een teken dat ze ons wel mochten.

Dat was ook te merken aan , als we zaten te lunchen tussen de middag dan kregen we wel eens, als het niet meer zo druk was van al dat kantoorpersoneel een extra lapje vlees toegediend en een extra kopje koffie. Dat ging er wel in. We werden gewoon door die meiden een beetje verwent, we lieten ook geen rotzooi achter, de tafels en stoelen die we moesten verzetten, om met die kamersteiger te kunnen manoeuvreren zetten we allemaal weer netjes op zijn plaats. Ook het stof wat uit die plafonds viel ruimde we op. Op het einde van de dag kon je niet zien dat wij er geweest waren. Al het karton van de verpakking van de TL-buizen, en de kapotte buizen namen we mee , en ging de container in. Maar ik vond de vrijdag het leukste dan was er altijd chinees , bami of nassie, met pindasaus en die was wel zo heerlijk. Ik kreeg altijd van de dames, als er over was (en dat was bijna altijd) wat mee naar huis, dan ging mijn brodtrommel waar mijn boterham van 9 uur inzat helemaal vol met satesaus met heerlijk vlees erbij mee naar huis. Dan had ik thuis ook nog wat. Dames nog bedankt daar voor, ook al is het 52 jaar geleden.

Dit is beleefd en opgeschreven door Bert van Herk
d.d. 31-7-2019